

небезпеки, а відповідальність за завдану шкоду особи, яка володіє цими об'єктами на відповідній правовій підставі, може наставати незалежно від її вини. Проте, якщо такі об'єкти не використовувалися (наприклад, змагання з бігу тощо), то відповідальність за завдану шкоду настає на загальних засадах, визначених ст. 1166 ЦК України: 1. Майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю, відшкодовується в повному обсязі особою, яка її завдала; 2. Особа, яка завдала шкоди, звільняється від її відшкодування, якщо доведе, що шкоди завдано не з її вини; 3. Шкода, завдана каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю фізичної особи внаслідок непереборної сили, відшкодовується у випадках, встановлених законом; 4. Шкода, завдана правомірними діями, відшкодовується у випадках, встановлених цим Кодексом та іншим законом. Відповідальність за завдану моральну шкоду настає на підставах, визначених ст. 1167 ЦК України.

Список використаної літератури:

1. Бабенко В. Г. Фізкультурно-спортивне право: регулювання суспільних відносин [Електронний ресурс] / В. Г. Бабенко, Д. В. Бабенко, Л. Г. Євдокимова // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки. Фізичне виховання та спорт. — 2017. — Вип. 147(1). — С. 22-25. — Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuPN_2017_147\(1\)__7](http://nbuv.gov.ua/UJRN/VchdpuPN_2017_147(1)__7)
2. Про фізичну культуру і спорт Закон України // Відомості Верховної Ради України. — 1994. — № 14. — Ст. 80 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=3808-12>.
3. Кацуба Р. М. До питання про зміст предмета спортивного права України [Електронний ресурс] / Р. М. Кацуба // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. — 2014. — № 3. — С. 115-120. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdduvs_2014_3_15

Хижняк Анастасія Володимирівна

Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри цивільного права

БАНКІВСЬКА ТАЄМНИЦЯ В ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИНАХ

Чинне цивільне законодавство містить норму щодо обов'язку банку зберігання відомостей, що складають банківську таємницю. Згідно ч. 1 ст. 1076 Цивільного кодексу України банк гарантує

таємницю банківського рахунка, операцій за рахунком і відомостей про клієнта.

Відомості про операції та рахунки можуть бути надані тільки самим клієнтам або їхнім представникам. Іншим особам, у тому числі органам державної влади, їхнім посадовим і службовим особам, такі відомості можуть бути надані виключно у випадках та в порядку, встановлених законом про банки і банківську діяльність [5].

Цивільно-правові відносини — це врегульовані нормами цивільного права майнові і особисті немайнові відносини, що засновані на юри-дичній рівності, вільному волевиявленні, майновій самостійності їх учасників.

Склад цивільно-правових відносин утворюють три елементи: суб'єкти, об'єкти і зміст. Правові відносини між фізичними особами виникають, як правило, з приводу матеріальних, духовних та інших потреб, а отже, об'єктами цивільних правовідносин можуть бути речі, інше майно, майнові права, результати робіт, послуги, результати інтелектуальної діяльності, інформація, а також інші матеріальні і нематеріальні блага.

Інформація як об'єкт цивільних правовідносин являє собою немайнове благо, яке існує в об'єктивній формі у вигляді відомостей про суб'єкта цивільних правовідносин, його діяльність і пов'язані з ним процеси або відображає характеристику й властивості певного об'єкта [2, с. 243].

За режимом доступу до інформації виділяють такі види інформації: відкрита інформація та інформація з обмеженим доступом. До інформації з обмеженим доступом відноситься конфіденційна, таємна та службова інформація.

В літературі виділяються такі базові ознаки таємниці як влас-тивість інформації, режим обмеженого доступу до неї третіх осіб, належність тій чи іншій особі, а також те, що її розголошення може завдати матеріальної чи моральної шкоди [4, с. 316]. Однак спірною є думка, що через те, що таємна інформація не відповідає ознакам публічності, оскільки вилучена з вільного цивільного обороту, що унеможливорює її розгляд як об'єкта цивільних прав [2, с. 242]. Вважаємо, що таємна інформація може бути об'єктом цивільних прав, а обов'язок збереження комерційної, службової або банківської таємниці кореспондує такому праву особи.

Особливим об'єктом цивільних правовідносин є банківська таємниця. На думку А.І. Сироти, банківська таємниця — це відображена та задокументована на паперовому або електронному носіїв інформація з обмеженим законодавством доступом, яка містить будь-які відомості про клієнтів, отримані фінансовою установою у процесі безпосереднього здійснення нею своєї діяльності, таємницю яких фінансова установа зобов'язана забезпечувати з метою захисту інтересів клієнтів [3, с. 13].

Обов'язковим елементом будь-яких правовідносин є зміст таких правовідносин, який складають права та обов'язки учасників. У правовідносинах банківської таємниці ними є:

– право клієнта банку вимагати збереження переданої банку інформації, що становить банківську таємницю, у порядку та спосіб, що передбачений законодавством, локальними нормативними актами банку, та договором між банком та клієнтом, а також відшкодування збитків, у тому числі моральної шкоди, заподіяних внаслідок розголошення інформації, що становить банківську таємницю;

– право осіб, зазначених у статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність», вимагати надання їм інформації, що становить банківську таємницю у спосіб та в межах, передбачених законом [1].

Перша категорія прав безсумнівно відноситься до цивільних, а його захист та реалізація знаходиться в сфері регулювання норм цивільного права.

Нормативно-правові засади цивільно-правової відповідальності за розголошення банківської таємниці в Україні встановлені ч. 2 ст. 1076 ЦК України У разі розголошення банком відомостей, що становлять банківську таємницю, клієнт має право вимагати від банку відшкодування завданих збитків та моральної шкоди [5].

Отже, банківська таємниця може виступати об'єктом цивільних правовідносин та може розглядатися в цивільно-правовому аспекті.

Список використаної літератури:

1. Гетманцев Д.О. Банківське право України: Д.О. Гетманцев, Н.Г. Шукліна. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 344 с.
2. Заїка Ю. Інформація в системі об'єктів цивільних прав / Ю. Заїка, В. Скрипник // Підприємництво, господарство і право. – 2017. – № 1. – С. 240-245.
3. Сирота А.І. Банківська таємниця як правова категорія / А.І. Сирота // Фінансове право. – 2013. – № 1. – С. 11-14.
4. Федюк Л.В. Особисті немайнові права юридичних осіб : [монографія] / Л.В. Федюк. – ІваноФранківськ : Прикарпатський нац. ун-т ім. В. Стефаника, 2013. – 500 с.
5. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/435-15>